

رسانا

یکشنبه ۱۴ شهریور ۱۴۰۰

۲۹۵۵

خبرنامه رسمی سندیکای صنعت برق ایران

فهرست

- ۲. تعرفه برق فقط سالی یکبار اضافه می شود.
- ۲. تمام محدودیت‌های اعمال شده برای مصرف برق صنایع تا پایان شهریور.....
- ۲. پرمصرف‌های ثروتمند سالانه هزینه ساخت یک نیروگاه ۱۱۰۰ مگاواتی را می‌بلعند.....
- ۳. ادامه تلاش روسیه و چین برای کنار گذاشتن دلار از معاملات دوجانبه.....
- ۴. سوریه به تأمین انرژی لبنان کمک می‌کند...۴
- ۵. پروژه کمربند-جاده تهدید است یا فرصت؟
- ۵. صادرات ایران به عراق زیر تیغ افزایش تعرفه و سخت‌گیری در صدور ویزای تجار.....
- ۶. دیپلماسی انرژی در سطحی بالاتر از وزارت نفت پیگیری شود.....
- ۷. افزایش حباب ثروت دلانان با اجرای سیاست ارز ۴۲۰۰ تومانی.....
- ۸. اکسیو ۲۰۲۰ دبی.....

پیگیری مطالبات اعضا از سازمان بازرسی

سندیکای صنعت برق ایران در نامه‌ای به رئیس دفتر حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید ملی سازمان بازرسی کل کشور بر انباشت مطالبات بخش خصوصی صنعت برق در شرکت‌های برق منطقه‌ای و توزیع نیروی برق اشاره و خواستار پیگیری این موضوع از سوی سازمان بازرسی کل کشور شد.

در این نامه آمده است که علیرغم پیگیری‌های مکرر سندیکای صنعت برق، متأسفانه مطالبات شرکت‌های سازنده، پیمانکار و مشاور بخش خصوصی این صنعت معوق مانده و بدعهدی شرکت‌های زیرمجموعه توانیر در بازپرداخت بدهی در سال ۱۳۹۹ ضرر و زیان بسیاری را متوجه شرکت‌های خصوصی کرده است. در پایان از رئیس دفتر حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید ملی سازمان بازرسی کل کشور درخواست شده است که در خصوص پرداخت مطالبات بخش خصوصی صنعت برق و جلوگیری از فروپاشی این بخش در سالی که از سوی مقام معظم رهبری سال «تولید، پشتیبانی‌ها، مانع‌زدایی‌ها» نامگذاری شده است، اقدامات و پیگیری‌های لازم صورت پذیرد. شایان ذکر است گزارش آخرین وضعیت مطالبات اعضای سندیکا به این نامه ضمیمه شده است.

در این نامه تأکید شده است که بحران نقدینگی و انباشت مطالبات بخش خصوصی صنعت برق از کارفرمایان دولتی یکی از مهم‌ترین چالش‌هایی است که این بخش با آن مواجه است. در ادامه ضمن ارائه گزارشی از اقدامات و پیگیری‌های سندیکا جهت وصول مطالبات اعضا تأکید شده است که طی هماهنگی فی‌مابین سندیکا و معاونت هماهنگی مالی و پشتیبانی و امور مجامع شرکت توانیر، مقرر شده بود پرداخت مرحله‌ای به‌صورت ماهیانه حداقل معادل ۳۰۰ میلیارد ریال جهت تسویه دیون و بدهی‌های شرکت توانیر به شرکت‌های عضو این سندیکا صورت بپذیرد. لیکن علیرغم قول‌های مساعد شرکت توانیر تنها درصد بسیار ناچیزی از مطالبات اعضای سندیکا طی دو الی سه مرحله تا شهریورماه سال ۱۳۹۹ پرداخت شد و در سال ۱۴۰۰ نیز عملاً متوقف شده است.

وی ادامه داد: اگر همه مشترکان به ویژه در ساعات‌های اوج مصرف (۱۲ تا ۱۸ و ۲۰ تا ۲۳) از وسایل پرمصرف استفاده نکنند، برای تامین برق پایدار همه مشترکان بسیار کمک‌حال خواهد بود.

سخنگوی صنعت برق بیان داشت: امسال طبق توافقی که با صنایع داشتیم مصرف‌شان را کاهش دادیم تا بتوانیم نیاز مشترکان خانگی را تامین کنیم، اما به صنایع وعده می‌دهیم که محدودیت‌های آنها تا پایان شهریور ماه به پایان خواهد رسید. رجبی مشهدی درخصوص شناسایی و کشف مراکز غیرمجاز استخراج رمزارز که بار سنگینی بر روی دوش شبکه برق کشور هستند، گفت: تا کنون ۲۱۶ هزار مرکز غیرمجاز با کمک مردم کشف و شناسایی شده و این روال کشف به صورت روزانه ادامه دارد. این مسوول اضافه کرد: از آنجایی که این مراکز فراگیر است، شناسایی آنها به آسانی امکان‌پذیر نیست، بر این اساس از مردم می‌خواهیم در صورت اطلاع، موارد را در سایت «سمات» شرکت توانیر گزارش دهند و تا سقف ۲۰ میلیون تومان پاداش نقدی دریافت کنند.

وی درخصوص آمار پرمصرف‌های برق خاطر نشان کرد: مشترکان خیلی پرمصرف ما که دو برابر الگوی مصرف برق مصرف می‌کنند، ۲.۶ درصد یعنی ۸۰۰ هزار مشترک از ۳۰ میلیون مشترک هستند که اگر مصرف خود را کاهش دهند علاوه بر کم شدن هزینه صورت حساب‌شان باعث برق رسانی بهتر به سایر مشترکان نیز می‌شوند.

رجبی مشهدی درباره وضعیت خاموشی‌ها در پاییز و زمستان گفت: همه تلاش ما این است که با تامین منابع سوخت پشتیبان و مایع در پاییز و زمستان خاموشی برق نداشته باشیم و در این خصوص وزارت نفت هم همکاری دارد.

سخنگوی صنعت برق اعلام کرد:

اتمام محدودیت‌های اعمال شده برای مصرف برق صنایع تا پایان شهریور

تهران- ایرنا- سخنگوی صنعت برق گفت: محدودیت‌های اعمال شده برای مصرف برق صنایع تا پایان شهریور به اتمام می‌رسد.

به گزارش روز یکشنبه ایرنا از شرکت مدیریت شبکه برق ایران، «مصطفی رجبی مشهدی» افزود: همکاران ما در همه بخش‌های صنعت برق در تلاشند تا این هفته را بدون خاموشی یا با کمترین خاموشی پشت سر بگذاریم.

یک منزل مسکونی در بخش روشنایی، سیستم‌های صوتی و تصویری و... مصرف می‌شود. وی با بیان این که ۸۶ درصد از مشترکان برق الگوهای تعیین شده را رعایت می‌کنند، افزود: ۱۴ درصد از مشترکان جزو گروه‌های پرمصرف هستند اما از این میان نیز تنها ۲ درصد مشترکانی اند که دو برابر الگو مصرف برق دارند. وی گفت: راه‌های ساده‌ای برای کاهش مصرف برق وجود دارد که به طور مثال قرار دادن کولرهای گازی روی دمای ۲۵ درجه و یا استفاده از دور کند کولرهای آبی می‌تواند مصرف را به شدت کاهش دهد. همچنین خاموش کردن سیستم‌های صوتی و تصویری به جای قراردادن آن‌ها در حالت آماده به کار (استندبای) و تنظیم زمان پخت و پز به زمان‌های خنک شبانه روز که باعث کاهش تولید گرمایش در منزل می‌شود، می‌تواند مصرف را کمتر کند. مدیرکل مدیریت مصرف و امور مشترکان توانیر در خصوص بیمه مشترکان نیز با بیان اینکه ماهانه ۱۰۰ تومان از مشترکان (شهری)، ۵۰ تومان از مشترکان روستایی و یک هزار تومان از مشترکان تجاری به عنوان بیمه دریافت می‌شود، اظهار کرد: انتخاب شرکت بیمه گر براساس قانون به صورت مناقصه انجام می‌شود که فرایند تعریف شده‌ای دارد و در سال جاری یکبار مناقصه انتخاب شرکت بیمه گر برگزار شد که برنده‌ای نداشت اما برای بار دوم این مناقصه برگزار شده است که پاکات آن در هفته جاری بازگشایی می‌شود و امیدواریم که با انتخاب شرکت بیمه گر، روند پرداخت‌ها آغاز و تا پیش از آبان ماه همه خسارت‌ها به مشترکان پرداخت شود. یاقوتی تصریح کرد: شرکت توانیر به منظور ثبت و نگهداری سوابق مشترکانی که دچار خسارت شده اند، اقدام به راه‌اندازی سامانه‌ای به نام بیمه حوادث مشترکین کرده است که مشترکان می‌توانند از طریق از طریق آدرس <https://bime.tavanir.org.ir> اقدام به ثبت موارد کنند.

تعرفه برق فقط سالی یکبار اضافه می‌شود

مدیرکل مدیریت مصرف و امور مشترکان توانیر تاکید کرد: تعرفه برق براساس قوانین ابلاغی تنها سالی یکبار تغییر می‌کند که از سال ۱۳۹۶ به بعد این میزان برای همه مشترکان سالانه ۷ درصد بوده است.

به گزارش ایسنا، عبدالامیر یاقوتی در گفت و گوی تلویزیونی با بیان اینکه براساس مجوزات قانونی از سال ۱۳۹۶ به بعد، سالانه تنها ۷ درصد به قیمت برق اضافه می‌شود، اظهار کرد: مشترکانی که الگوی مصرف را رعایت نکنند، اندکی بیشتر متحمل هزینه می‌شوند و ۱۶ درصد به تعرفه آنها اضافه می‌شود. وی با بیان این که الگوی مصرف در هر منطقه براساس شرایط جغرافیایی و دمایی متفاوت هست و در مجموع مبنایی است که میزان مصرف، براساس آن تنظیم می‌شود افزود: الگوی مصرف برق در مناطق عادی کشور ۳۰۰ کیلووات ساعت است که این میزان برای استفاده از وسایلی مانند یخچال و فریزر، روشنایی، صوتی و تصویری و سیستم‌های سرمایشی کافی است. یاقوتی با اشاره به این که ۴۰ درصد از برق خانوارها در بخش سرمایشی و ۳۰ درصد توسط یخچال و فریزر مصرف می‌شود گفت: الباقی برق در

**پرمصرف‌های ثروتمند سالانه
هزینه ساخت یک نیروگاه ۱۱۰۰
مگاواتی را می‌بلعد / اقدام موثر
توانیر در کاهش مصرف برق
یارانه ۱۳ هزار میلیارد تومانی دولت به تنها ۸۰۰
هزار مشترک پرمصرف می‌تواند منابع لازم برای
ساخت سالانه ۱۱۰۰ مگاوات نیروگاه حرارتی در
کشور را فراهم کند.**

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، یکی از صنایع بسیار مناسب برای سرمایه‌گذاری در جهان، صنعت نیروگاه‌های توزیع برق است که گردش مالی ۳۲,۶ میلیارد دلار را تجربه می‌کند.

با وجود این مسئله که صنعت نیروگاهی در دنیا به عنوان یکی از مناسب‌ترین مقاصد سرمایه‌گذاری تلقی می‌شود اما نیروگاه‌های ایران عمدتاً در شرایط بسیار دشوار مالی به سر می‌برند و هیچ سرمایه‌گذار داخلی انگیزه حضور در بازار صنعت برق را ندارد.

البته بی‌انگیزه‌بودن حضور سرمایه‌گذاران در حوزه صنایع نیروگاهی ایران بدون دلیل نیست. به استناد نتایج یک پژوهش انجام شده در

صنعت برق، گردش مالی نیروگاه‌های کشور با وجود دسترسی به سوخت نسبتاً رایگان و نیروی کار ارزان قیمت نسبت به سایر بخش‌های دنیا، یک بیست و چهارم گردش مالی نیروگاه‌های سایر مناطق جهان به حساب می‌آید.

به عبارت دیگر صنعت نیروگاهی کشور، مشابه سایر بخش‌های مولد اقتصاد، جذابیت و سودآوری لازم برای جلب سرمایه‌های عظیم داخل کشور را ندارد و از منظر اقتصادی نمی‌تواند مقصد بهینه‌ای تلقی شود.

آگاهی از سودآور نبودن صنعت نیروگاهی کشور مشابه این حوزه در سایر مناطق جهان، این سوال را به ذهن متبادر می‌سازد که علت اصلی این مسئله از کجا نشات می‌گیرد و چرا نیروگاه در کشور ما با وجود استفاده از سوخت نسبتاً رایگان و هزینه نیروی انسانی بسیار کمتر سوددهی کمتری از نیروگاه‌های خارجی دارند.

***نظام یارانه‌ای عرضه برق، عامل کاهش جذابیت سرمایه‌گذاری در صنعت نیروگاهی**

به منظور پاسخ این سوال در گام ابتدایی باید، سازوکار فروش برق نیروگاه در ایران و تفاوت آن با سایر مناطق دنیا را مورد ارزیابی قرار دهیم.

در همین راستا و برای تشریح سازوکار اقتصادی عرضه برق در کشور، باید بدانیم که نظام انتخاب شده برای این مسئله در ایران نظام یارانه‌ای است و بر این مبنا، قیمت تمام شده هر کیلووات ساعت برق بسیار بیشتر از قیمت فروش این واحد به مشترکان تلقی می‌شود. بر همین اساس، ما به التفاوت قیمت تمام شده و قیمت فروش در قالب یارانه انرژی توسط دولت به نیروگاه پرداخت می‌شود.

این در حالی‌ست که نظام عرضه برق در سایر

کشورها به خصوص در کشورهای پیشرفته، به صورت قیمت‌گذاری شناور و بر اساس عرضه و تقاضا تنظیم شده و هزینه تولید برق به همراه ارزش افزوده در لحظه فروش به حساب نیروگاه واریز می‌شود اما در ایران یارانه انرژی دولت عمدتاً با تاخیر بسیار به نیروگاه‌دار رسیده و همین مسئله عامل اساسی بازده کم این صنعت در کشور است.

استفاده از نظام یارانه‌ای و عرضه انرژی بدون توجه به قیمت تمام شده تنها زمینه نابودی صنعت نیروگاه‌سازی کشور را مهیا نکرده و زمینه استفاده بی‌رویه انرژی را نیز فراهم می‌کند.

***هزینه ساخت سالانه ۸۲۰ مگاوات نیروگاه در جیب پرمصرف‌های ثروتمند**

بر همین اساس، با توجه به اینکه دولت برای هر کیلووات ساعت انرژی برق یارانه می‌پردازد لذا استفاده بیشتر از انرژی به معنای دریافت یارانه بیشتر است. همین مسئله زمینه مصرف بی‌رویه به خصوص دهک‌های پردرآمد کشور را مهیا کرده و زمینه توزیع ناعادلانه یارانه پرداختی دولت را نیز فراهم می‌کند.

به عنوان مثال، ۸۰۰ هزار مشترک خانگی صنعت برق با مصرف حداقل ۲ برابر الگوی منطقه که عمدتاً جزء ثروتمندان جامعه به حساب می‌آیند، سالانه بیش از ۱۳ میلیارد کیلووات ساعت برق مصرف می‌کنند. مصرف این مقدار برق توسط اقلیت پرمصرف و ثروتمند جامعه با در نظر گرفتن تعرفه‌های جدید و افزایش پله پرمصرفی به قیمت میانگین خرید تضمینی برق تجدیدپذیر، زمینه پرداخت سالانه ۱۳,۸ هزار میلیارد تومان یارانه از جیب همه مردم به آن‌ها را مهیا می‌کند.

به منظور درک بهتر از عدد یارانه دریافتی توسط پرمصرف‌ها، بهتر است بدانیم ساخت هر مگاوات نیروگاه حرارتی در کشور نیاز به ۰,۵ میلیون دلار سرمایه‌گذاری دارد. با در نظر گرفتن نرخ ۲۵ هزار تومان برای هر دلار، یارانه ۱۳,۸ هزار میلیارد تومانی دولت به تنها ۸۰۰ هزار مشترک پرمصرف می‌تواند، زمینه ساخت سالانه ۱۱۰۰ مگاوات نیروگاه حرارتی در کشور را فراهم کند.

***۲,۵ هزار میلیارد از یارانه دریافتی پرمصرف‌ها کم شد**

انتخاب نظام یارانه‌ای در حوزه انرژی کشور، تاکنون خسارات بسیار زیادی را به ساختار اقتصادی ایران وارد آورده و تداوم این روند می‌تواند زمینه تخریب بیشتر را فراهم نماید. بر همین اساس استفاده از شیوه‌های به روز تعرفه‌گذاری انرژی برق نظیر استفاده از نظام تعرفه‌گذاری پلکانی موثر می‌تواند، منجر به بهبود شرایط شود.

البته صنعت برق پیرو مصوبه مجلس شورای اسلامی در قالب قانون بودجه در گام اول، هزینه برق مازاد ۲ برابر الگوی مصرف هر منطقه را از ۳۰۰ تومان به ۸۰۰ تومان یعنی معادل میانگین نرخ خرید تضمینی برق تجدیدپذیر خورشیدی و بادی رساند.

در همین راستا، مصطفی رجبی مشهدی، سخنگوی صنعت برق با اشاره به اقدام موثر توانیر گفت: «مبلغ مازاد برق برای مشترکینی که ۲ برابر الگوی منطقه، مصرف داشتند، برابر متوسط خرید تضمینی برق از نیروگاه تجدیدپذیر محاسبه می‌شود یعنی به ازای هر ۱ کیلووات ساعت ۸۰۰ تومان محاسبه می‌شود.»

اقدام توانیر در افزایش تعرفه پله پرمصرف زمینه

سوریه به تأمین انرژی لبنان کمک می‌کند

سوریه اعلام کرد که از تمایل لبنان برای استفاده از خاکش به منظور واردات انرژی استقبال می‌کند.

IRNA
Javad Mammadov

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از وزارت نفت، سوریه روز شنبه (۱۳ شهریورماه) در پی سفر هیئتی از وزیران دولت موقت لبنان به دمشق اعلام کرد که از درخواست بیروت برای واردات گاز مصر از خاک این کشور استقبال می‌کند، هدف از این واردات، تولید برق است.

نصری خوری، دبیرکل شورای عالی سوریه لبنان، در بیانیه‌ای کوتاه پس از این دیدار گفت: طرف سوری از این درخواست استقبال کرد و اطمینان داد آماده انجام آن است.

لبنان از کمبود انرژی رنج می‌برد و حتی خدمات ضروری از جمله بیمارستان‌ها را مجبور به تعطیلی یا کاهش فعالیت کرده است. این بحران نتیجه بحران مالی گسترده‌تری است که از سال ۲۰۱۹ اقتصاد این کشور را ویران کرد.

هدف این هیئت - به رهبری زینت عکر، وزیر امور خارجه دولت موقت لبنان - هموار کردن راه برای کاهش کمبود برق در لبنان با انتقال برق از طریق شبکه سوریه است. ایالات متحده از این برنامه حمایت کرده است.

این طرح شامل استفاده از گاز مصر برای تولید برق در اردن است که سپس از طریق سوریه به لبنان منتقل می‌شود.

ادامه تلاش روسیه و چین برای کنار گذاشتن دلار از معاملات دوجانبه

مدیرعامل گازپروم نفت، گفت این شرکت برای پرداخت هزینه سوخت هواپیماهایی که بین چین و روسیه در پرواز هستند، از روبل و یوآن به جای دلار استفاده خواهد کرد.

به گزارش خبرنگار مهر به نقل از سی‌ان‌بی‌سی، الکساندر دیوکوف، مدیرعامل گازپروم نفت، گفت این شرکت برای پرداخت هزینه سوخت هواپیماهایی که بین چین و روسیه در پرواز هستند، از روبل و یوآن به جای دلار استفاده خواهد کرد.

دیوکوف گفت: مادلین اقدام را از ماه سپتامبر آغاز کرده‌ایم و تا پایان سال تمام پرداخت‌های ما بابت سوخت هواپیما در چین به یوآن خواهد بود.

او اضافه کرد: هزینه همه هواپیماهای چینی که در روسیه سوخت‌گیری مجدد می‌کنند هم به روبل پرداخت خواهد شد.

گازپروم نفت که اپراتور سوخت‌گیری هواپیما در ۳۴ فرودگاه چین است پس از مذاکرات طولانی با اپراتور ملی سوخت جت چین به توافق رسیدند تا در پرداخت‌های خود دلار را کنار بگذارند.

دیوکوف می‌گوید: البته این اولین باری است که در صنعت هوانوردی چین و روسیه دلار کنار گذاشته می‌شود و اولین پرداخت‌های به یوآن و روبل تأثیرات اقتصادی مهمی خواهد داشت.

دیوکوف در پایان گفت: گازپروم نفت و اپراتور چینی همتای آن تا ۲۰۲۵ ظرفیت سوخت‌گیری ایستگاه‌های خود در فرودگاه‌های چین و روسیه را دو برابر کرده و به ۲۵۰ هزار تن در سال خواهند رساند.

حجم کل سوخت جت فروخته شده توسط گازپروم نفت در فرودگاه‌های چین در نیمه اول سال ۲۰۲۱ با جهش ۱۲ درصدی نسبت به سال گذشته به ۵۶.۵ هزار تن رسیده است.

به شناخت درستی از آن دست پیدا کنیم. به گفته او، در صورت عدم آگاهی و شناخت درست و عمل به موقع و همراهی و همکاری بخش خصوصی و دولتی و هم‌چنین افکار عمومی کشور، حضور یا عدم حضور در این ابتکار، نمی‌تواند به دستاورد مناسبی برای کشور تبدیل شود.

مستوفی با بیان اینکه در رابطه با ابتکار کمربند-جاده اطلاعات گسترده و پراکنده‌ای در سطح رسانه‌ها و اینترنت وجود دارد که عموماً دانش عمیقی و کاربردی ایجاد نمی‌کند، ادامه داد: برای این منظور در مرکز خدمات سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی تهران با همکاری موسسه تحقیقات یک کمربند-یک جاده در کالج آموزش عالی چوهای در هنگ‌کنگ و موسسه آیتک برگزاری یک دوره آموزشی در این زمینه را در دستور کار قرار دادیم تا مدیران مرتبط دولتی و بخش خصوصی را نسبت به منافع این پروژه بیشتر و عمیق‌تر آگاه کنیم.

او افزود: با در نظر گرفتن این مگاپروژه و با توجه به مناقشه چین و آمریکا، ظرف چند سال آتی، صحنه جهانی دگرگون خواهد شد و برای بنگاه‌های ایرانی مفید است تا از قبل برای آن آماده شوند. فعالان بخش خصوصی کشور با درک جامع از چین و این ابتکار و آگاهی از آخرین تحولات آن در دوران پس از همه‌گیری کرونا، می‌توانند فرصت‌های اقتصادی را برای بخش‌های متناظر خود کشف کنند. هم‌چنین بخش دولتی در صورتی که می‌خواهد در این طرح حضور داشته باشد با شناخت درست از این طرح، باید ابتکار عمل را به دست گرفته و آن را به فرصتی برای جبران عقب‌ماندگی‌های گذشته تبدیل کند. در واقع، میزان پویایی ایران در پیوستن به کمربند اقتصادی جاده ابریشم، جایگاه کشور را در طرح مزبور تعریف خواهد کرد.

و سرمایه‌گذاری بین‌قاره‌ای است که هدف آن توسعه زیرساخت‌ها و تسریع در ادغام اقتصادی کشورها در مسیر جاده تاریخی ابریشم است. این طرح که ترکیبی از دو ابتکار کمربند اقتصادی (زمینی) جاده ابریشم و جاده ابریشم دریایی قرن ۲۱ است در سال ۲۰۱۳ توسط رئیس‌جمهور چین رونمایی شد و تا سال ۲۰۱۶ با نام «یک کمربند-یک جاده» شناخته می‌شد. بر اساس اسناد رسمی منتشر شده، هدف کمربند-جاده ارتقاء پیوستگی قاره‌های آسیا، اروپا و آفریقا و دریاهای مجاور آنها، ایجاد و تقویت مشارکت بین کشورهای حاشیه کمربند و جاده، برپایی شبکه‌های پیوستگی همه‌جانبه، چند لایه و ترکیبی و هم‌چنین توسعه متنوع، مستقل، متوازن و پایدار در این کشورهاست.

او افزود: اگرچه کمربند-جاده یک ابتکار جهانی است اما تمرکز عمده آن بر کشورهای آسیا، شرق آفریقا، اروپای شرقی و خاورمیانه است یعنی مناطقی که عمدتاً از بازارهای نوظهور تشکیل شده است. ایران یکی از کوتاه‌ترین مسیرهای زمینی از سوی شرق به سمت اروپا و بالعکس است و بهترین مسیر دسترسی کشورهای آسیای میانه به آب‌های آزاد به شمار می‌رود؛ ایران با بهره‌گیری از این موقعیت استراتژیک و مزیت بالقوه خود و در صورتی که آن را به مزیت بالفعل پیوستگی و اتصال مبدل کند، می‌تواند منافع بسیاری را به دست آورده و جایگاه اقتصادی خود را در سطح منطقه‌ای و جهانی افزایش دهد که این مهم، مستلزم درک واقعیت‌ها، بهره‌گیری از فرصت‌ها و کسب آمادگی‌های لازم برای رقابت و همکاری با رقبای منطقه‌ای و بین‌المللی است. از سوی دیگر این ابتکار می‌تواند تأثیر بسزایی در تعمیق همگرایی اقتصادی و به تبع آن، تأمین امنیت در منطقه خاورمیانه ایفا کند. بنابراین لازم است فرای حب و بغض نسبت به چین،

اتاق بازرگانی تهران با همکاری کالج آموزش عالی چوهای هنگ‌کنگ یک دوره آموزشی برگزار می‌کند

پروژه کمربند-جاده تهدید است یا فرصت؟

فریال مستوفی، رئیس مرکز خدمات سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی تهران اعلام کرد که با توجه به ضرورت شکل‌گیری شناخت درست مقامات دولتی و فعالان بخش خصوصی کشور از پروژه عظیم کمربند-جاده و مشارکت بالاتر در آن به منظور کسب منافع بیشتر، اتاق تهران با همکاری چوهای هنگ‌کنگ یک دوره آموزشی با همین موضوع برگزار می‌کند.

مرکز خدمات سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی تهران با همکاری موسسه تحقیقات یک کمربند-یک جاده در کالج آموزش عالی چوهای در هنگ‌کنگ و موسسه آموزش و توسعه منابع انسانی اتاق تهران برای بررسی و تبیین ابعاد طرح کمربند-جاده یک دوره آموزشی برگزار می‌کنند.

رئیس مرکز خدمات سرمایه‌گذاری اتاق تهران با اعلام این خبر گفت: برگزاری این دوره آموزشی به منظور ایجاد تجربه آموزشی پربار و ارزشمند برای بخش دولتی و بخش خصوصی در مورد مگاپروژه کمربند-جاده، در دستور کار قرار گرفت. به نحوی که از دانش و تجربه غنی موسسه تحقیقات یک کمربند-یک جاده که در زمینه ابتکارات این طرح مطالعات زیادی داشته، بهره کسب کرده و به شناختی دست اول از این طرح و فرصت‌ها و تهدیدهای آن دست یابیم.

فریال مستوفی با اشاره به ماهیت طرح «کمربند-جاده» توضیح داد: این پروژه یک برنامه بلندمدت سیاست‌گذاری

این در حالی است که به گفته او عراقی‌ها به دلیل قرابت‌های فرهنگی و مذهبی بیشتر از تجارت با ترکیه، عربستان و اردن و ... مایل به همکاری با ایران هستند.

فروتن بر این اساس می‌گوید: تجار ایرانی باید به دنبال یافتن محصولات و بازارهای جدید در عراق باشند چرا که شرایط به طور مرتب در حال تغییر است. مثلاً ایران در گذشته‌های نه‌چندان دور مهمترین صادرکننده سیمان به عراق بوده است اما در حال حاضر عراق با احداث کارخانجات سیمان خود را از واردات سیمان ایران بی‌نیاز کرده است.

عضو هیات رئیسه اتاق مشترک ایران و عراق تاکید می‌کند: درخواست ما از دولت این است که کنسولگری عراق در استان ایلام فعال شود. چرا که اتفاقاً ایلام بیشتر از کرمانشاه و استان‌های هم‌جوار عرب‌زبان داشته و ظرفیت ارزیابی بالایی دارد. چرا دولت ایجاد بازارچه‌های جدید میان ایلام و عراق را دنبال نمی‌کند؟ این اقدام می‌تواند زمینه‌ساز توسعه روابط اقتصادی و اشتغال‌زایی بیشتر برای ایلام شود.

فروتن ادامه می‌دهد: خواسته دیگر ما از دولت پیگیری تسهیل صدور ویزای تجاری میان دوطرف است. متأسفانه در حال حاضر در صدور ویزا برای سفر به عراق مشکلاتی وجود دارد و طرف عراقی سخت‌گیری‌های زیادی برای اعطای ویزا به تجار ایرانی وضع کرده که این موضوع به تجارت ما لطمه می‌زند.

عضو هیات رئیسه اتاق مشترک ایران و عراق معتقد است: به دلیل فقدان دیدگاه‌های تجاری در حوزه صادرات، ایران در حال عقب ماندن از رقبای تجاری خود از جمله عربستان و ترکیه در بازار عراق است.

شعبان فروتن در گفت‌وگو با پایگاه خبری اتاق ایران با اشاره به مشکلات پیش روی فعالان اقتصادی در تجارت با عراق می‌گوید: متأسفانه در حوزه صادرات دیدگاه‌های تجاری حاکم نیست. در حالی که حضور پایدار در بازار عراق نیازمند حمایت دولت و اعطای مشوق‌های صادراتی است.

او با اشاره به انتظارات فعالان اقتصادی از دولت جدید می‌گوید: یک پیشنهاد ما ایجاد کارگروه اقتصادی بین ایران و عراق با محوریت وزارت امور خارجه و بخش خصوصی است که بتوانند مشکلات را بی‌واسطه مطرح و پیگیری کنند.

فروتن به برخی مشکلات تجار ایرانی در عراق اشاره کرده و ادامه می‌دهد: متأسفانه تعرفه‌های گمرکی برای صادرات به کشور عراق افزایش یافته است که قیمت تمام‌شده کالای صادراتی به این کشور را افزایش می‌دهد. در نتیجه این موضوع رقابت‌پذیری ما را در این بازار پایین آورده است.

او تاکید می‌کند: اگرچه مبادلات تجاری ما با عراق نسبت به سال گذشته به دلیل رفع بخشی از مشکلات مربوط به کرونا افزایش داشته است. اما در مجموع حجم مبادلات تجاری ایران و عراق کاهش یافته و ایران از رقبایی مانند عربستان، چین و ترکیه جا مانده است.

شعبان فروتن در گفت‌وگو با پایگاه خبری اتاق ایران تشریح کرد

صادرات ایران به عراق زیر تیغ افزایش تعرفه و سخت‌گیری در صدور ویزای تجار

عضو هیات رئیسه اتاق مشترک ایران و عراق می‌گوید: عراق سخت‌گیری‌های زیادی برای اعطای ویزا به تجار ایرانی و تعیین تعرفه واردات وضع کرده که این موضوع به تجارت ایران لطمه می‌زند.

در گفتگو با مهر مطرح شد:

دیپلماسی انرژی در سطحی بالاتر از وزارت نفت پیگیری شود

یک کارشناس انرژی با تشریح وضعیت ایران در بازارهای منطقه‌ای گاز گفت: دیپلماسی انرژی برای رسیدن به نقطه مطلوب باید در سطحی بالاتر از وزارت نفت پیگیری شود.

جواد سلیمان پور در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به اهمیت دیپلماسی گاز و لزوم تقویت آن گفت: بحث تجارت گاز بیشتر از اینکه یک بحث صرفاً اقتصادی باشد یک بحث سیاسی است زیرا وقتی یک کشور امنیت انرژی خودش را در بلند مدت به شما گره می‌زند می‌خواهد از روابط سیاسی و امنیتی‌اش اطمینان حاصل کند.

دیپلماسی انرژی باید بالاتر از وزارت نفت پیگیری شود

این کارشناس انرژی با تأکید بر اینکه این حوزه باید در سطح سیاست خارجی و بالاتر پیگیری شود افزود: متأسفانه در دولت گذشته این بحث صرفاً در لایه تجارت خارجی مطرح می‌شد و صرفاً وزارت نفت یا حتی شرکت ملی گاز مسئول توسعه

دیپلماسی گاز بود و به همین خاطر در اکثر موارد به نتیجه مطلوبی نرسید.

وی ادامه داد: حتی در موارد مشابه دیدیم هنگامی که در سال ۸۷ بحث خط لوله ترکمنستان به مشکل خورد شورای امنیت ملی و وزیر نفت پیگیری کردند تا مشکل رفع شد یا حتی در سال گذشته که صادرات گاز به ترکیه قطع شد، علی‌رغم پیگیری‌های متعدد شرکت ملی گاز کشورمان، صادرات از سر گرفته نشد تا وقتی که خود وزیر خارجه به ترکیه سفر کرد و ظرف یک روز خط لوله تعمیر و صادرات گاز از سر گرفته شد.

بازار هدف گسترده نباشد

سلیمان پور در ادامه گفت: یکی دیگر از استراتژی‌های غلط دولت قبل این بود که بازار هدفش را بسیار گسترده در نظر گرفته بود و طبعاً بر روی بازار خاصی برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری نشده و همین امر موجب شد که ایران از بازارهای منطقه‌ای عقب بیافتد.

این کارشناس انرژی افزود: در دولت جدید با توجه به تجربه‌ای که آقای اوجی در شرکت ملی گاز و در به ثمر نشاندن خط لوله عراق و پیگیری خط لوله پاکستان داشتند پیش‌بینی می‌شود در این حوزه نقش فعالانه تری داشته باشیم اما باید توجه داشت وضعیت فعلی با هشت سال گذشته متفاوت است. وی ادامه داد: در هشت سال گذشته اینقدر بازارها پیچیده نشده بودند، ال‌ان‌جی آمریکا اینقدر گسترش نیافته بود و گزینه‌ها محدود تر بود. مثلاً الان ترکیه، هم ظرفیت واردات از روسیه را افزایش داده، هم از آذربایجان خط لوله کشیده و هم ظرفیت ذخایرشان را افزایش داده‌اند؛ عملاً می‌شود گفت نیاز خودش را به گاز ما قطع کرده است. یا ترکمنستان که روابط ما کمی مخدوش

شده است. به طور کلی بازار رقابتی‌تر شده است اما این بازار هنوز هم ظرفیت‌های خیلی خوبی دارد که با هماهنگی همه دستگاه‌ها می‌توان این فرصت‌ها را بدست آورد.

صادرات گاز تحریم‌ناپذیر است

سلیمان پور با اشاره به معافیت صادرات گاز ایران به ترکیه و عراق در دو دوره از تحریم‌های آمریکا گفت: این نشان‌دهنده این است که صادرات گاز با توجه به ویژگی‌های که دارد تحریم‌ناپذیر است و اگر دولت دوازدهم به این امر اهتمام بیشتری داشت می‌توانست گره‌های زیادی را هم از جانب اقتصادی و حتی سیاسی از کشور باز کند.

آخرین وضعیت تجارت گازی ایران / هنوز فرصت هست

وی در پاسخ به سوالی درباره وضعیت کلی دیپلماسی گاز کشور گفت: به طور کلی دیپلماسی انرژی ایران وضعیت خوبی ندارد. خط لوله پاکستان با وجود انعقاد قرارداد بیش از ده سال است که کامل نشده است، ترکیه با ایجاد بسترهای مختلف نیاز خودش را به گاز ایران کم کرده است، عراق با قراردادهایی که شرکت‌های آمریکایی منعقد کردند به دنبال تأمین گاز نیروگاه‌های خود از محل دیگری است، خط لوله عمان با وجود قرارداد در حاله‌ای از ابهام قرار دارد و درباره ترکمنستان هم در یک نزاع گازی با این کشور قرار داریم و تقریباً هیچ قرارداد گازی جدید در دولت گذشته بسته نشد.

وی ادامه داد: در خصوص بازار هند و پاکستان که تقاضای به شدت روبه رشدی دارند و بازارهای مهمی هستند بنا شد که خط لوله صلح کشیده شود تا گاز از عسلویه به پاکستان در ادامه هند به صادر شود که با فشارهای آمریکا هند از خط لوله خارج شد و در ادامه بنا شد که ایران یک وام

۵۰۰ میلیون دلاری به طرف پاکستانی بدهد که خط لوله را کامل کند و از محل درآمدهای آتی برگردانده شود ولی با تغییر دولت این وام هم ملغی شد و خط لوله سمت ایران هم تا ۲۰۰ کیلومتری مرز رفت و متوقف شد و عملاً فرصت شکایت هم از ایران گرفته شد.

سلیمان پور افزود: با توجه به نیازی که کشور پاکستان به تأمین گاز خود داشت به فکر جایگزین برای خط لوله صلح افتاد که در ابتدا خط لوله تاپی از ترکمنستان مطرح شد که احتمالاً با روی کار آمدن طالبان در افغانستان و رابطه خوبشان با پاکستان این پروژه سرعت بگیرد و از طرفی هم پایانه‌های ال‌ان‌جی خودشان را توسعه دادند و حتی در سال گذشته از آمریکا هم ال‌ان‌جی وارد کردند و ایران در آستان حذف شدن از این بازار هم قرار دارد.

وی با اشاره به ظرفیت بالای کشور در این حوزه افزود: همانطور که مشهود است در یک فرایند ده ساله ایران از بازارهای منطقه‌ای گاز در حال حذف شدن است و ولی هنوز هم معتقدیم با دیپلماسی فعال می‌توان این منابع پایدار درآمدی و استراتژیک را احیا کرد.

موقعیت ویژه ایران برای سوآپ گاز

این کارشناس انرژی در ادامه گفت: با توجه به موقعیت ویژه‌ای که ایران دارد استفاده از ظرفیت سوآپ گاز یکی از بهترین گزینه‌های ما است. ما می‌توانیم با واردات گاز از کشورهای آذربایجان و ترکمنستان و صادرات گاز به کشورهای با تقاضای بالا مثل پاکستان و هند و عراق بدون اینکه از منابع خودمان استفاده کنیم، جایگاه خودمان در بازارهای منطقه‌ای را حفظ کنیم و درآمد پایدار داشته باشیم. وی در پایان تأکید کرد: در حال حاضر کشور

بایگه خبری اتاق ایران گزارش می‌دهد

اکسپو ۲۰۲۰ دبی، فرصتی برای افزایش توان صادراتی کشور

نمایشگاه اکسپو ۲۰۲۰ دبی از نهم مهر امسال تا یازدهم فروردین ۱۴۰۱ ادامه خواهد داشت. نزدیکی ایران به این بازار می‌تواند فرصتی استثنایی برای معرفی دستاوردهای علمی و صنعتی کشور باشد.

نمایشگاه اکسپو ۲۰۲۰ دبی تا دو ماه آینده شروع می‌شود؛ این نمایشگاه از تاریخ نهم مهرماه سال جاری تا یازدهم فروردین ماه ۱۴۰۱ ادامه خواهد داشت.

نمایشگاه اکسپو ۲۰۲۰ دبی معروف به «المپیک ملل» از بزرگ‌ترین رویداد اجتماعی، فرهنگی، علمی و آموزشی است که توسط دولت‌ها در طول مدت شش ماه برگزار می‌شود. کشورها طی آن برنامه‌ها و چشم‌اندازها، پتانسیل‌های اقتصادی کشورشان و آخرین پیشرفت‌های فناورانه خود را به‌منظور یافتن راهکار برای چالش‌های اساسی که بشر که در پنج سال آینده با آن مواجه است، معرفی می‌کند. پیش‌بینی شده در طول شش ماه برگزاری اکسپو حدود ۲۵ میلیون نفر برای بازدید به نمایشگاه بروند که برای اولین بار در تاریخ اکسپو، ۸۰ درصد این تعداد بازدیدکننده متعلق به خارج از کشور میزبان خواهد بود. نزدیکی ایران به چنین بازار بزرگی می‌تواند فرصتی استثنایی برای معرفی تولیدات و دستاوردهای علمی و صنعتی کشور باشد. این فرصت در بخش تولیدات دانش بنیان و با فناوری بالا در زمینه دارویی، پزشکی، IT و ICT، صنایع غذایی، نرم افزار و سخت افزار کامپیوتری، بایو و نانو تکنولوژی و استارت‌آپ‌ها و همچنین معرفی پتانسیل‌های گردشگری کشور است.

این نمایشگاه هر پنج سال یکبار در کشورهای مختلف جهان با رویکردهای متفاوت برای نمایش گذشته، اکنون و آینده کشورها و دستاوردهای آن‌ها برگزار می‌شود. اکسپو سال ۲۰۲۰ دبی با موضوع «پیوند ذهن‌ها و خلق آینده» در مهرماه برگزار خواهد شد. پاپیون ایران از نظر معماری جز ۸ طرح برتر شناخته شده. اما آنچه اهمیت دارد استفاده از این رویداد مهم و تاثیرگذار در شناخت و ارائه پتانسیل‌های صنعتی تجاری ایران با رعایت موضوع اکسپو دبی است. آنچه مهم است اینکه برگزاری این نمایشگاه و استفاده از این، فرصتی برای تقویت توان صادراتی کشور است.

افزایش حباب ثروت دلالتان با اجرای سیاست ارز ۴۲۰۰ تومانی

نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس با تاکید بر اینکه آثار مثبت ارز ۴۲۰۰ بر سر سفره مردم نیامد و نخواهد آمد، گفت: با ارز ۴۲۰۰ تومانی، ثروت عده‌ای از دلالتان، یک شبه به صورت بادکنکی افزایش پیدا کرد.

نهایی نشد.

حسینی کیا ادامه داد: آثار مثبت ارز ۴۲۰۰ بر سر سفره مردم نیامد و نخواهد آمد؛ لذا باید نسبت به حذف آن اقداماتی صورت گیرد. البته در این بین افرادی وجود دارند که نسبت به حذف ارز ۴۲۰۰ موضع می‌گیرند و اعتقاد دارند که با این اقدام، قیمت کالاها افزایش می‌یابد. درست است که قیمت‌ها افزایش می‌یابد، اما دست اندرکاران گرانی کالاها، همین افرادی هستند که با حذف ارز ترجیحی، منافع‌شان به خطر می‌افتد. در ضمن می‌توان جایگزین این سیاست ارزی غلط، راهکارهای حمایتی برای اقشار آسیب‌پذیر ایجاد کرد. در حال حاضر با وجود تامین ارز ترجیحی مرغ، قیمت آن بسیار بالا به دست مصرف‌کننده می‌رسد.

نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس در پایان ضمن ابراز امیدواری نسبت به بهبود شرایط معیشتی در دولت جدید، اظهار داشت: دولت سیزدهم می‌بایست حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی و درست مدیریت کردن ارز را سرلوحه کار خود قرار دهد. متأسفانه به دلیل توزیع ارز یارانه‌ای، تهدیدی به نام کمبود منابع ارزی، اقتصاد ما را دچار مشکل کرده است؛ لذا به جای اتخاذ این سیاست ارزی، باید به راهکارهای حمایتی مانند تخصیص کارت معیشت به اقشار آسیب‌پذیر، رو آورد. البته رویکرد نظارتی در این مسئله نیز باید تقویت شود تا این کارت‌ها که مستقیماً از دولت به مصرف‌کننده می‌رسد، به افرادی با تمکن مالی خوب و یا دلالتان نرسد.

سید جواد حسینی کیا نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس درباره تبعات اجرای سیاست تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی اظهار داشت: ما هیچگاه نتوانستیم به اهدافی که برای سیاست ارز ۴۲۰۰ تومانی تعیین کرده بودیم؛ برسیم. کافی است که نگاهی به سفره مردم ببینیم آیا ارز ترجیحی برای معیشت مردم مفید بوده است یا نه؛ که البته پاسخ این سوال، رسا و مبرهن است. با ادامه سیاست ارز ۴۲۰۰ هر کالایی مانند نهاده‌های دامی، گندم، دارو و دیگر اقلام وارد شوند، حتماً اقداماتی که منجر به فساد و رانت می‌شود، دیده خواهد شد؛ چرا که قبلاً چنین مواردی را دیدیم که با ارز ۴۲۰۰ تومانی، ثروت عده‌ای از دلالتان، یک شبه به صورت بادکنکی افزایش پیدا کرد.

نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس ادامه داد: از آنجایی که دولت برای تامین این یارانه ارزی، ناچار بود از بانک مرکزی استقراض کند، پایه پولی ایجاد می‌شد که به موجب آن، تورم و نقدینگی افزایش می‌یافت. ادامه دار بودن این مسئله می‌توانست یک ابرتورم افسارگسیخته را بر جای بگذارد. همچنین واردکنندگان بسیاری به واسطه اختلاف بین نرخ ارز ۴۲۰۰ تومانی و آزاد، کالای وارداتی خود را تبدیل به کالای دیگری کرده و آن را با نرخ آزاد به دیگر کشورها صادر می‌کردند. در این مورد می‌توان به گندم اشاره کرد که با تبدیل آن به آرد و سپس به بیسکوئیت، این مسئله رخ می‌داد؛ متأسفانه از این یارانه ارزی، چیزی نصیب مصرف‌کننده

نقش مهم هیات مدیره در متعادل سازی ارزیابی ریسک های مالی، فنی، عملیاتی و ...

لزوم اتخاذ رویکرد کل گرایانه در مدیریت ریسک

رویکرد مناسب نسبت به مدیریت ریسک، تبدیل به دغدغه روزافزون شرکت ها شده است، اما توجه مفرط به پیروی از مقررات و تمرکز بیش از حد بر ریسک مالی، به خودی خود یک ریسک بزرگ است. مقررات و اساسنامه هر شرکت، شرط دستیابی به حداقل عملکرد قابل قبول است، اما شناسایی انواع ریسک ها می تواند به بهینه سازی عملکرد بینجامد. گروه های مختلفی از ریسک های استراتژیک وجود دارند که می توانند شرایط شرکت ها را به شدت دگرگون سازند. از این رو، نیاز است نگاهی چند تخصصی و نظام مند به آنها داشته باشیم.

با شناسایی ریسک های هم گروه، آگاهی بیشتری نسبت به حوزه های پرریسک کسب کنیم و امید داشته باشیم که این آگاهی به مدیریت بهتر آنها منجر می شود. رویکردهای کنونی حاکمیت شرکتی (corporate governance) که پیروی از مقررات و ضابطه ها را توصیه می کنند، به رغم ضروری بودن، در حاکمیت

همه گیری کنونی جهان (کرونا) نشان داد که تا چه اندازه شرکت ها و حتی دولت ها آماده مواجهه با ریسک های بالقوه نیستند. برخورداری از یک نگاه کل نگر با پشتیبانی اصول سیاست گذاری کسب و کار به ما اطمینان می دهد که ریسک ها را بهتر از پیش شناسایی و مدیریت کنیم. از این رو، در این مقاله کوشیده ایم ریسک ها را دسته بندی کنیم تا

جدول ۱- انسان توانایی محدودی برای برآورد نتایج دارد. اقتباس از مقاله سرف و ناواسکی (۱۹۸۴)

مجله بیزنس ویک، دوم آگوست ۱۹۶۸	«با توجه به آنکه بیش از ۵۰ برند خارجی خودرو در آمریکا فروخته می شود خودروسازی ژاپن قادر به اثر گذاری بر این بازار نخواهد بود.»
نشریه جامعه اقتصادی هاروارد، ۱۶ نوامبر ۱۹۲۹	«امکان ندارد باز هم شاهد رکود اقتصادی شدیدی مانند رکود سال های ۱۹۲۰ و ۱۹۲۱ باشیم.»
توماس واتسون، رئیس هیات مدیره آی بی ام، ۱۹۴۳	«من فکر می کنم که بازار جهان، حداکثر برای ۵ کامپیوتر ظرفیت دارد.»
کن اولسون، مدیر عامل دیجیتال اکوئیمنت، ۱۹۷۷	«هیچ دلیلی ندارد که هر فردی در خانه یک کامپیوتر داشته باشد.»

جدول ۲- دسته های ریسک، منبع: مقاله برومایی و راتو (۲۰۱۶)

دسته های ریسک	مثال
ریسک های استراتژیک	صنعتی و اقتصادی، تغییر سیاسی، رقبا، ترجیحات مصرف کننده، سهم بازار، شهرت و اعتبار، ارزش نشان تجاری، تمرکز استراتژیک، اعتماد سرمایه گذار
ریسک های عملیاتی	رضایت مشتری، شکست محصول، زنجیره تأمین، مواد اولیه، تمرکز، برون سپاری، چرخه های انتخابات سیاسی، فجایع، اجرای عملیات، رویه ها، محیط زیست، قراردادها، مقررات و نظام حقوقی، منابع انسانی، سلامت و ایمنی، صداقت و اصالت، نهادهای ناظر، رهبری سازمان، فرهنگ، نوآوری و دانش

موثر ریسک کافی نیستند. از این رو، نیاز به در پیش گرفتن یک رویکرد دوراندیشانه و چندتخصصی احساس می شود. به نظر می رسد مساله ریسک در موقعیت های مختلفی نادیده گرفته می شود؛ از فرصت های نوآوری هنگام ظهور فناوری های جدید تا فاجعه های بزرگ ناشی از حوادث فنی. حوادث اخیر هواپیمایی بوئینگ یا آلودگی های نفتی خلیج مکزیک توسط شرکت بریتیش پترولیوم در چند سال قبل نشان می دهد که بهبودهای زیادی می توان در رویکرد به ریسک ایجاد کرد.

اصول حاکمیت شرکتی (اساسنامه ها و قوانین دولت برای شرکت های سهامی) بر لزوم مسوولیت پذیری اعضای هیات مدیره تاکید می کنند. اما این مسوولیت پذیری اغلب به معنای لزوم پیروی از قوانین و مقررات است. واقعیت آن است که هیات های مدیره باید از پیروی مقررات فراتر روند؛ چرا که آینده یک شرکت، ناشی از اقدامات نوآورانه و پیشگامی آن در فعالیتهای داوطلبانه است، نه صرفا پیروی از مقررات یا بهینه سازی فعالیت ها. همچنین می توان به شرایطی که تحولات دیجیتال یا تهدیدهای سایبری ایجاد کرده اند، اندیشید. این تحولات مجموعه کاملا جدیدی از ریسک ها را برای شرکت ها ایجاد کرده که در گذشته وجود نداشتند. به عنوان مثال، ریسک های سایبری با توجه به پیچیدگی های خود و حذف مرزهای فیزیکی در بسیاری از مواقع در قالب مقررات و آیین نامه ها قرار نمی گیرند. در همین حال، ریسک های آنها به حوزه های مختلف فناوری، اجتماعی و جغرافیایی گسترش می یابد و میزان آثارشان را به ندرت می توان تخمین زد. هیات مدیره ای که از این ریسک ها آگاه نباشد و فقط بخواهد از مقررات و آیین نامه ها پیروی کند، احتمالا نخواهد توانست

به مسوولیت های خود در اداره شرکت عمل کند. جمله معروف درباره رهبران سازمانی که بیان می کند «کار رهبران، دستیابی و ساخت آینده ای بهتر نسبت به حال حاضر برای سازمان است»، حاکی از نیاز به رویکردی کل گرایانه نسبت به ریسک است.

ریسک های مالی در یک دهه گذشته، بیش از بقیه انواع ریسک مورد توجه و پوشش رسانه ها قرار گرفته است و شاید به همین دلیل است که مقررات دولتی بیشتری برای آنها تدوین شده است. این موضوع را باید به فال نیک گرفت. با این حال، انواع بسیار دیگری از ریسک ها وجود دارند که نیازمند توجهی مشابه هستند تا «نقاط کور» سازمان ها را حذف کنند. به عنوان مثال، همه گیری کرونا نشان داد که اکثر شرکت ها ناآماده هستند، سیستم های بهداشت و درمان ناکارآمد هستند و دولت ها استراتژی های اقتصادی مناسبی برای مواجهه با این دسته از ریسک ها ندارند و به همین دلیل در معرض پیامدهای منفی شان قرار می گیرند.

رویکردهای کنونی به مدیریت ریسک از آنجا وخیم تر می شوند که ناتوان از برآورد نتایج شرایط و اقدامات واکنشی هستند. این مساله را با مثال هایی در جدول نخست نشان داده ایم. ناتوانی های شناختی و ذهنی در مواجهه و ارائه راهکار برای ریسک های موجود، منجر به خطای فاحشی در پیش بینی و ارزیابی شرایط می شود. به عنوان مثال، به نظر می رسد یک دهه پیش، هیات مدیره شرکت کداک به اختراع دوربین های دیجیتال توجه کافی نداشت. آنها این نوآوری را دست کم گرفتند و با اصرار بر تولید و فعالیت دستگاه های نسل قدیمی خود، فرصت تکامل و بقای خود را از دست دادند. این اشتباه را می توان یکی از شکست های هیات مدیره در

«بولاو» روش تولید کشمش به قدمت ۱۰۰۰ سال

